

PERSLIJST CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR FEBRUARI 2024

Onder voorbehoud, als u wilt weten of er eventueel wijzigingen zijn dan kunt u contact opnemen met het Centraal Tuchtcollege, 088 – 371 25 10

Deze perslijst bevat een korte samenvatting van de beslissingen van de Regionale Tuchtcolleges

maandag 5 februari 2024

ochtend

10.30 C2023/2071 klaagster / gynaecoloog (U)
C2023/2072 zelfde klaagster / gynaecoloog (U)
C2023/2073 zelfde klaagster / gynaecoloog (U)

C2023/2071

Klacht tegen een gynaecoloog. Klaagster werd in 2003 op jonge leeftijd operatief behandeld in verband met borstkanker. In 2008/2009 is bij klaagster genetisch onderzoek verricht naar de aanwezigheid van een specifieke genmutatie die kan duiden op een verhoogd risico op borst- en eierstokkanker. Klaagster werd in 2013 verwezen naar verweerder voor het verwijderen van de eierstokken en eileiders in verband met een BRCA-2 mutatie. Klaagster is door verweerder geopereerd. De operatie verliep gecompliceerd omdat er sprake was van uitgebreide verklevingen in het gebied van beide eierstokken door endometriose. Verweerder heeft klaagster in 2016 nogmaals geopereerd omdat er bij de eerdere operatie resterend weefsel van een van de eierstokken was achtergebleven. In 2017 kwam klaagster erachter dat er alleen sprake is geweest van een BRCA2 VUS en er geen erfelijke aanleg voor borst- en/of eierstokkanker is aangetoond. Klaagster stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten voor de operatie in 2016 haar hele dossier op te vragen. Als verweerder de oorspronkelijke diagnose had opgevraagd, had de operatie niet plaats hoeven vinden.

RTG Zwolle: De klacht is kennelijk ongegrond.

C2023/2072

Klacht tegen een gynaecoloog. Klaagster werd in 2003 op jonge leeftijd operatief behandeld in verband met borstkanker. In 2008/2009 is bij klaagster genetisch onderzoek verricht naar de aanwezigheid van een specifieke genmutatie die kan duiden op een verhoogd risico op borst- en eierstokkanker. Klaagster werd in 2013 verwezen naar verweerder voor het verwijderen van de eierstokken en eileiders in verband met een BRCA-2 mutatie. Klaagster is door verweerder geopereerd. De operatie verliep gecompliceerd omdat er sprake was van uitgebreide verklevingen in het gebied van beide eierstokken door endometriose. Klaagster is in 2016 nogmaals geopereerd omdat er bij de eerdere operatie resterend weefsel van een van de eierstokken was achtergebleven. In 2017 kwam klaagster erachter dat er alleen sprake is geweest van een BRCA2 VUS en er geen erfelijke aanleg voor borst- en/of eierstokkanker is aangetoond. Klaagster stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten voor de operatie in 2013 haar hele dossier op te vragen, waaronder de brief waarin staat dat zij gen-draagster is. Als verweerder de oorspronkelijke diagnose had opgevraagd, had de operatie – met alle gevolgen van dien - niet plaats hoeven vinden.

RTG Zwolle: De klacht is kennelijk ongegrond.

C2023/2073

Klacht tegen een gynaecoloog. Klager werd in 2003 op jonge leeftijd operatief behandeld in verband met borstkanker. In 2008/2009 is bij klager genetisch onderzoek verricht naar de aanwezigheid van een specifieke genmutatie die kan duiden op een verhoogd risico op borst- en eierstokkanker. In 2013 zijn de eierstokken en eileiders van klager operatief verwijderd in verband met een BRCA-2 mutatie. Die operatie verliep gecompliceerd omdat er sprake was van uitgebreide verklevingen in het gebied van beide eierstokken door endometriose. In 2014 is klager door de huisarts verwezen naar het ziekenhuis waar verweerster werkzaam is omdat was gebleken dat er na de eerdere operatie resterend weefsel van een van de eierstokken was achtergebleven. Klager is vervolgens gezien door verweerster. Na dit consult heeft verweerster het OK-verslag en relevante medische gegevens opgevraagd. Na collegiaal overleg bleek dat er een indicatie voor een re-operatie was, om het resterende weefsel te verwijderen. Klager twijfelde of ze de operatie zou doen. In het laatste contact tussen verweerster en klager – een telefonisch consult – gaf klager aan toch geopereerd te worden. Klager is toen door verweerster op de wachtlijst geplaatst voor operatie. De tweede operatie is in 2016 door een collega van verweerster uitgevoerd. In 2017 kwam klager erachter dat er alleen sprake is geweest van een BRCA2 VUS en er geen erfelijke aanleg voor borst- en/of eierstokkanker is aangetoond. Klager stelt zich op het standpunt dat verweerster ten onrechte heeft nagelaten voor de operatie in 2016 haar hele dossier op te vragen, waaronder de brief waarin staat dat zij gen-draagster is. Als verweerster de oorspronkelijke diagnose had opgevraagd, had de operatie – met alle gevolgen van dien – niet plaats hoeven vinden.

RTG Zwolle: De klacht is kennelijk ongegrond.

middag

- 13.00 C2023/1989 klager / psychiater (NH)
C2023/1990 zelfde klager / psychiater (NH)
14.30 C2023/2067 MDL-arts (Gr) / Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd

C2023/1989

Klacht: Klacht tegen een psychiater. Klager was onder behandeling bij het FACT-team van een GGZ-instelling. De psychiater was als zorgverantwoordelijke bij de behandeling van klager betrokken. In het kader van de aanvraag voor een zorgmachtiging op grond van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) heeft de psychiater een zorgplan opgesteld. Klager is van mening dat dit zorgplan feitelijke onjuistheden en onjuiste bevindingen bevat en dat de diagnose onvoldoende is onderbouwd.

RTG Amsterdam: verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

C2023/1990

Klacht: Klacht tegen een psychiater. De psychiater heeft in het kader van de aanvraag van een zorgmachtiging, een medische verklaring opgesteld met betrekking tot klager. Klager verwijt de psychiater dat zij een onjuiste ('bewust een valselijke') medische verklaring over hem heeft afgegeven. Volgens klager is bijna elke zin in de medische verklaring onjuist.

RTG Amsterdam: verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

C2023/2067

Klacht: Klacht tegen MDL-arts. Voordracht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) tot doorhaling vanwege ongeschiktheid tot het uitoefenen van het beroep van arts. Bij de arts is sprake van vroege remissie bij langdurige chronische verslavingsproblematiek met meermalen recidive, meestal binnen een jaar. Het regionaal tuchtcollege oordeelt dat de arts

weliswaar op de goede weg lijkt te zijn, maar dat er op dit moment nog onvoldoende tijd is geweest om blootstelling aan de risico's van verslaving en de kans op terugval in misbruik te kunnen beoordelen. Er is op het moment van de beoordeling door het regionaal tuchtcollege onvoldoende vertrouwen om te kunnen stellen dat de verslaving en het daarmee gepaard gaande gedrag dermate onder controle is dat er in de nabije toekomst geen risico zal zijn voor de patiëntveiligheid.

RTG Zwolle: wijst de voordracht van de IGJ toe; legt de arts de maatregel op van doorhaling van de inschrijving in het BIG-register; schorst bij wijze van voorlopige voorziening de bevoegdheid van de arts om de aan de inschrijving verbonden bevoegdheden uit te oefenen totdat de beslissing tot doorhaling onherroepelijk is geworden dan wel in beroep is vernietigd.

woensdag 14 februari 2024

ochtend

10.00 C2023/1866 klaagster / patholoog (Ov)

11.00 C2023/1919 zelfde klaagster / patholoog (Ov)

C2023/1920 zelfde klaagster / patholoog (Ov)

C2023/1866

Klacht: Klacht tegen patholoog. De klacht gaat over het in 2012 bij de moeder van klaagster (patiënte) door de patholoog verrichte pathologieonderzoek en zijn bevindingen. Volgens klaagster heeft de patholoog bij de beoordeling van een vulvabiopt van patiënte een verkeerde diagnose gesteld en heeft patiënte als gevolg hiervan geen (goede) behandeling gehad.

Voorzitter RTG Zwolle: verklaart de klacht kennelijk-niet ontvankelijk op grond van art. 51 Wet BIG, omdat klaagster eerder al een klacht over hetzelfde onderwerp heeft ingediend, waarover het Centraal Tuchtcollege inmiddels een eindbeslissing heeft genomen.

C2023/1919

Klacht: Klacht tegen een patholoog. Bij de moeder van klaagster (hierna: patiënte) is in 2009 een vulvacarcinoom geconstateerd. Hieraan is zij in 2009 tweemaal geopereerd. In 2012 kreeg patiënte opnieuw klachten in dezelfde regio. De patholoog heeft in 2012 deelgenomen aan een multidisciplinair overleg (MDO) over de verdere behandeling van patiënte. Klaagster is van mening dat de patholoog voorafgaand aan het MDO eigen onderzoek had moeten verrichten naar het door een collega-patholoog beoordeelde weefsel om diens fouten te herstellen. Patiënte is in 2019 overleden aan de gevolgen van een recidief vulvacarcinoom.

RTG Zwolle: verklaart de klacht ongegrond en bepaalt dat deze beslissing nadat die onherroepelijk is geworden, zonder vermelding van namen of andere herleidbare gegevens in de Nederlandse Staatscourant zal worden bekendgemaakt en ter publicatie zal worden aangeboden aan de volgende tijdschriften: Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie en Medisch Contact.

C2023/1920

Klacht: Klacht tegen een patholoog. Bij de moeder van klaagster (hierna: patiënte) is in 2009 een vulvacarcinoom geconstateerd. Hieraan is zij in 2009 tweemaal geopereerd. In 2012 kreeg patiënte opnieuw klachten in dezelfde regio. De patholoog heeft toen een vulvabiopt van patiënte beoordeeld. Klaagster is van mening dat de patholoog hierbij diverse fouten heeft gemaakt, als gevolg waarvan patiënte niet de juiste behandeling heeft gekregen. Patiënte is in 2019 overleden aan de gevolgen van een recidief vulvacarcinoom.

RTG Zwolle: verklaart de klacht ongegrond.

middag

14.00 C2023/1971 klaagster / orthopedisch chirurg (Gld)

15.00 C2023/1993 klager / orthopedisch chirurg (NH)

C2023/1971

Klacht: Klacht tegen een orthopedisch chirurg. Klaagster is bij de orthopedisch chirurg terechtgekomen na verwijzing door de huisarts in verband met voetklachten met een verdenking op Mortons neuroom. De orthopedisch chirurg heeft klaagster naar de neuroloog verwezen om uit te sluiten dat de klachten voortkwamen uit de rug. Uit onderzoek van de neuroloog kwam naar voren dat er sprake was van een tweetal Mortons neuomen. Klaagster en de orthopedisch chirurg hebben contact gehad over het vervolg. Tijdens dit contact bleek de behandelwens van klaagster niet overeen te komen met de door de orthopedisch chirurg voorgestane behandeling. Klaagster verwijt de orthopedisch chirurg:

- a) Het stellen van een verkeerde diagnose;
- b) Het geven van een onjuiste behandeling;
- c) Het discrimineren op basis van leeftijd van de patiënt;
- d) Het niet voldoen aan de in de WGBO opgenomen vereisten van informed consent en shared decision making.

RTG Zwolle: de klacht is in alle onderdelen kennelijk ongegrond.

C2023/1993

Klacht: Klacht tegen een orthopedisch chirurg. De orthopedisch chirurg heeft klager gezien voor een orthopedische expertise ter beoordeling van de mate van invaliditeit van klager na een drietal verkeersongevallen. Klager verwijt de orthopedisch chirurg dat hij bij het opstellen van zijn rapport:

1. pijnklachten buiten beschouwing heeft gelaten en de AMA-guides onjuist heeft toegepast;
2. een onvolledige niet volledig juiste anamnese heeft afgenomen;
3. buiten zijn eigen vakgebied is getreden (zonder daarbij te verwijzen naar een andere specialist);
4. door middel van MRI-scans vastgestelde afwijkingen ontkent door te zeggen dat er geen afwijkingen te zien zijn op de scans van de LWK en de CWK;
5. concludeert dat klagers rugklachten niet aan de ongevallen gerelateerd zijn

RTG Amsterdam: De klacht is in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

maandag 26 februari 2024

ochtend

10.00 C2023/1983 klaagster / plastisch chirurg (NB)

11.30 C2023/1985 klager / verpleegkundige (Gld)

C2023/1986 zelfde klager / verpleegkundige (Ov)

C2023/1983

Klacht: Klacht tegen een plastisch chirurg. Klaagster, bekend met reumatoïde artritis, is door de plastisch chirurg drie maal geopereerd aan haar middelvinger. Klaagster verwijt de plastisch chirurg dat hij:

- a. bij preoperatieve besprekingen het niet gehad heeft over mogelijke scheefstand van de vinger na de operatie;
- b. enkel de gedachte had dat een laterale band de scheefstand zou veroorzaken.

Het Regionaal Tuchtcollege oordeelt dat de plastisch chirurg niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Uit het medisch dossier blijkt dat de plastisch chirurg klaagster heeft

voorgelicht over de risico's op onder andere asymmetrie en problemen met de prothese. Dat hij de specifieke complicatie (extreme scheefstand) die zich bij klaagster helaas heeft voorgedaan niet expliciet heeft benoemd, is niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dat deze zeldzame complicatie zich heeft voorgedaan is te betreuren en voor klaagster zeer vervelend, maar vormt op zichzelf geen bewijs dat de plastisch chirurg de ingrepen niet goed heeft uitgevoerd of niet alle mogelijke oorzaken in ogenschouw heeft genomen.

RTG 's-Hertogenbosch: De klacht is kennelijk ongegrond.

C2023/1985

Klacht: Klacht tegen verpleegkundige. Klager ontving vanaf eind 2021 (thuis)zorg via de thuiszorgorganisatie waar de verpleegkundige al coördinerend wijkverpleegkundige werkzaam is. Vanaf de start van de zorg was de verpleegkundige samen met een collega (beklaagde in zaak C2023/1984) verantwoordelijk voor door de thuiszorgorganisatie geleverde zorg op de locatie waar klager woont. De thuiszorgorganisatie heeft in maart 2023 de dienstverlening aan klager per direct beëindigd. Klager verwijt de wijkverpleegkundige dat zij ten onrechte eenzijdig zijn zorg heeft beëindigd, waardoor hij in direct gevaar is gekomen. Dankzij deze beslissing wordt klager de noodzakelijke medicatie en verzorging onthouden. Ten grondslag aan deze beëindiging ligt een ingezonden klachtbrief. De zorg is beëindigd omdat klager met derden over de zorg gesproken heeft, echter dit zijn geen derden maar direct betrokkenen bij de zorg, aldus klager.

Voorzittersbeslissing RTG Zwolle: verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

C2023/1986

Klacht: Klacht tegen verpleegkundige werkzaam als Regiomanager Zorg. Klager ontving vanaf eind 2021 (thuis)zorg via de thuiszorgorganisatie waar verpleegkundige werkzaam is. De verpleegkundige was vanuit haar hoedanigheid van Regiomanager Zorg betrokken bij de zorg aan klager. De verpleegkundige is tevens leidinggevende van twee coördinerend wijkverpleegkundigen waartegen klager ook tuchtklachten heeft ingediend (C2023/1984 en C2023/1985). De thuiszorgorganisatie heeft in maart 2023 de dienstverlening aan klager per direct beëindigd. De verpleegkundige heeft de opzeggingsbrief opgesteld en verzonden en klager over de beslissing van de thuiszorgorganisatie geïnformeerd. Klager verwijt de verpleegkundige dat zij ten onrechte eenzijdig zijn zorg heeft beëindigd, waardoor hij in direct gevaar is gekomen. Dankzij deze beslissing wordt klager de noodzakelijke medicatie en verzorging onthouden. Ten grondslag aan deze beëindiging ligt een ingezonden klachtbrief. De zorg is beëindigd omdat klager met derden over de zorg gesproken heeft, echter dit zijn geen derden maar direct betrokkenen bij de zorg, aldus klager.

Voorzittersbeslissing RTG Zwolle: verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

middag

14.00 C2023/2031 klaagster / verpleegkundige (ZH)

15.00 C2023/1980 klager / verpleegkundige (ZH)

15.00 C2023/1979 zelfde klager / physician assistant (ZH)

C2023/2031

Klacht: Klacht tegen verpleegkundige. Klaagster is gedurende enkele weken opgenomen geweest in een psychiatrische kliniek. De verpleegkundige is betrokken geraakt bij klaagster nadat zij de kliniek heeft verlaten. De verpleegkundige heeft klaagster gesproken in aanwezigheid van haar moeder en haar psycholoog en hiervan aantekeningen gemaakt in het dossier.

Klaagster verwijt de verpleegkundige:

- a) Dat hij valsheid in geschrifte heeft gepleegd en feiten heeft verdraaid;
- b) Dat hij de moeder van klaagster heeft gestalkt en bedreigd;
- c) Dat hij in een brief onjuiste opnamedata heeft genoemd en ten onrechte heeft opgeschreven dat behandeling 'tot op heden' nog plaatsvindt'.

RTG Amsterdam: De klacht is in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

C2023/1980

Klacht: Klacht tegen verpleegkundige. Verweerster is werkzaam als seksuoloog in een ziekenhuis. Klager maakt haar meerdere verwijten over de door haar geleverde zorg. Klager spreekt haar aan als seksuoloog. Verweerster heeft naast haar BIG-registratie als verpleegkundige ook een BIG-registratie als physician assistant. De voorzitter overweegt dat de feitelijke werkzaamheden van verweerster niet kunnen worden gerekend tot het deskundigheidsgebied van een verpleegkundige. Verweerster verricht zelfstandig voorbehouden handelingen, zoals het voorschrijven van medicatie. Verder heeft zij zich tegenover klager ook enkel als physician assistant gepresenteerd. Dat betekent dat er geen aanwijzingen zijn dat verweerster bij het handelen dat klager haar verwijt in de hoedanigheid van verpleegkundige is opgetreden. Daarom is de voorzitter van oordeel dat de klacht tegen verweerster in die hoedanigheid kennelijk niet-ontvankelijk is.

Voorzitter RTG Amsterdam: De klacht is kennelijk niet-ontvankelijk.

C2023/1979

Klacht: Klacht tegen physician assistant (PA). Klager is door de uroloog wegens verminderde erecties na een trap in het kruis verwezen naar de PA in haar hoedanigheid van seksuoloog. Klager is bij de PA twee keer op consult geweest. Bij het tweede consult heeft de PA klager erectiepillen voorgeschreven. Daarna heeft zij klager voor herhalingsrecepten terugverwezen naar zijn huisarts.

Klager is ontevreden over de behandeling door de PA en heeft daarover meerdere klachtonderdelen geformuleerd, die met name verband houden met het niet (direct) voorschrijven van erectiepillen en de communicatie tussen hem en de PA, onder meer over de erectiepillen.

RTG Amsterdam: De klacht is in alle onderdelen kennelijk ongegrond.